

Η “Φωνή Κυρίου” της 30ης Ιουνίου 2019

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 67ον

30 Ιουνίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 26 (3448)

Η ΔΟΞΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Διακεκριμένος κριτικός λογοτεχνίας μιλώντας κάποτε για σύγχρονο ποιητή είπε: «Η βαθύτερη αρρώστια του είναι η αρρώστια των περισσοτέρων από τους λόγιους μας. Από έγωκεντρισμό πάσχουν όλοι. Καί δεν θέλουν να καταλάβουν, πώς ο κόσμος θα εξακοηθούσκει να υπάρχει καί ύστερα από αυτούς. Τήν άφανή συμβολή στή ζωή δεν θέλουν ούτε να τήν ακούσουν. Καί όμως η ζωή χρωσάει τά ίδια, αν μή περισσότερα, στους άφανείς καί ταπει-

Διαβάστε [εδώ](#) τη Φωνή Κυρίου της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, **όπως αυτή διαμοιράστηκε, κατά την Κυριακή 30 Ιουνίου 2019** στους ιερούς ναούς ολόκληρης της ελληνικής επικράτειας.

ΕΤΟΣ 67ον

30 Ιουνίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 26 (3448)

Η ΔΟΞΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Διακεκριμένος κριτικός λογοτεχνίας μιλώντας κάποτε για σύγχρονο ποιητή είπε: «Η βαθύτερη άρρώστια του είναι η άρρώστια των περισσότερων από τους λόγιους μας. Από έγωκεντρισμό πάσχουν όλοι. Και δεν θέλουν να καταλάβουν, πώς ο κόσμος θα εξακολουθήσει να υπάρχει και ύστερα από αυτούς. Την άφανη συμβολή στη ζωή δεν θέλουν ούτε να την ακούσουν. Και όμως η ζωή χρωστάει τα ίδια, αν μήν περισσότερα, στους άφανεις και ταπεινούς, όσα και στις προσωπικότητες».

Θανατηφόρα οιδήματα ύψηλοφροσύνης

Οι άγιοι Απόστολοι, που τιμούμε σήμερα, σέ αντίθεση προς τους «σοφούς του αιώνα τούτου», ούτε πίστεψαν, ούτε ένωσαν ποτέ ότι είναι «προσωπικότητες». Έχοντας έγκολληθεί τα λόγια του Διδασκάλου τους «εί τις θέλει πρώτος είναι, έσται πάντων έσχατος», καθώς και τό «ο ύψων έαυτόν ταπεινωθήσεται», μίσησαν τόν έγωκεντρισμό. Γι' αυτό, πρώτιστη άγωνία τους ήταν άφενός να προλαβαίνουν την ανάπτυξη οιδημάτων ύψηλοφροσύνης στα μέλη του σώματος της Έκκλησίας και άφετέρου να τους καλλιέργουν την αγάπη για την ύποπιό ταπείνωση. Φυσικά η καλλιέργεια αυτή δεν γινόταν μόνο με λόγια, αλλά κυρίως με τό φωτεινό τους παράδειγμα.

Τέτοια άνησυχτικά συμπτώματα είχαν έμφανιστεί σέ χριστιανούς της Κορίνθου, οι όποιοι έκαυχόντο ό ένας έναντίον του άλλου, ό καθένας για τόν διδάσκαλό του και για τά ύπαρκτά ή μή χαρίσματά τους. Έτσι δημιουργήσαν προσωποπαγείς πατρίες, που τους άπομάκρυναν από τή σταυρική πορεία της Έκκλησίας. Και φαίνεται ότι τά «οιδήματα» αυτά είχαν τόσο επικίνδυνα μεγαλώσει, ώστε ό άπόστολος Παύλος άναγκάστηκε να χρησιμοποιήσει τήν αίχμηρή γλώσσα της ειρωνείας, μήπως καταφέρει να τά σπάσει. «Μηρόβο σας», τους λέει· «τώρα πιά, όχι μόνο είσαστε χορτάτοι και πλού-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α' Κορ. δ' 9-16)

Τό άποστολικό έργο

Έδελφοί, ό Θεός ήμās τούς άποστόλους έσχάτους απέδειξεν ως επιθανάτιους, όπi θέατρον έγενήθημεν τῷ κόσμῳ, και άγγέλοις και ανθρώποις. Ήμείς μωροί διά Χριστόν, ήμείς δέ φρόνιμοι έν Χριστῷ· ήμείς άσθενείς, ήμείς δέ ισχυροί· ήμείς ένδοξοί, ήμείς δέ άτιμοί. Άχρη τής άρετi ὥρας και πεινώμεν και διψῶμεν και γυμνητεύομεν και κολαφιζόμεθα και άστατούμεν και κοπιῶμεν εργαζόμενοι ταίς ίδίαις χερσί· λοιδορούμενοι εύλογοῦμεν, διωκόμενοι άνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ως περικαθάσματα του κόσμου έγενήθημεν, πάντων περίφημα έως άρετi. Οὐκ έντρέπων ήμās γράφω ταῦτα, άλλ' ως τέκνα μου άγαπητά νουθετῶ. Εάν γάρ μυρίους παιδαγωγούς έχητε έν Χριστῷ, άλλ' οὐ πολλούς πατέρας· έν γάρ Χριστῷ Ίησού διά του εύαγγελίου έγώ ήμās έγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ήμās, μιμηταί μου γίνεσθε.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Θεός ἄφησε ἐμᾶς τοὺς Ἀποστόλους νά ἐμφανιστοῦμε τελευταῖοι, σάν καταδικασμένοι εἰς θάνατον, διότι ἐγίναμε θέαμα εἰς τόν κόσμον, εἰς τοὺς ἀγγέλους καί εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐμεῖς θεωρούμεθα μωροί χάριν τοῦ Χριστοῦ, σεῖς φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἐμεῖς ἀδύνατοι, σεῖς δυνατοί· σεῖς ἑνδοξοί, ἐμεῖς ἄσημοι. Ἔως αὐτὴ τὴν στιγμὴν καί πεινᾶμε καί διψᾶμε, εἴμεθα κακοντυμένοι, δεχόμεθα ραπίσματα, διάγομεν βίον πλανόδιον, κοπιᾶζομεν ἐργαζόμενοι μέ τὰ ἴδια μας τὰ χέρια. Ὅταν μᾶς βρίζουν, εὐλογοῦμεν, ὅταν μᾶς διώκουν, δείχνομε ἀνοχήν· ὅταν μᾶς συκοφαντοῦν, μιλάμε εὐγενικά. Ἐγίναμε σάν σκουπίδια τοῦ κόσμου· κάθαρμα ὅλων ἕως τὴν στιγμὴν αὐτήν. Δέν γράφω αὐτά διὰ νά σᾶς ντροπιάσω, ἀλλὰ διὰ νά σᾶς συμβουλεύσω σάν παιδιὰ μου ἀγαπητά. Διότι ἂν καί μπορῇ νά ἔχετε χιλιάδες παιδαγωγούς ἐν Χριστῷ, δέν ἔχετε πολλοὺς πατέρας, διότι ἐγώ σᾶς ἐγέννησα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου. Σᾶς παρακαλῶ λοιπόν νά γίνεσθε μιμηταί μου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).
